

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُشْهَدْ أَحَدًا حِينَ فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا اتَّخَذَ مَعِينًا حِينَ بَرَأَ النَّسَمَاتِ، لَمْ يُشَارِكْ فِي الْإِلَهِيَّةِ، وَلَمْ يُظَاهَرْ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ، كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ غَايَةِ صِفَتِهِ، وَأَنْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ، وَتَوَاضَعَتِ الْجَبَابِرَةُ لِهَيْبَتِهِ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِخَشْيَتِهِ، وَأَنْقَادَ كُلِّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ، فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَّسِقًا وَمُتَوَالِيًا مُسْتَوْسِقًا وَصَلَوَاتُهُ عَلَى رَسُولِهِ أَبَدًا، وَسَلَامُهُ دَائِمًا سَرْمَدًا.

ستایش خدا را که هنگام آفرینش آسمانها و زمین احدی را گواه نگرفت و به گاه ایجاد جانداران یاوری انتخاب نکرد، در معبود بودن انبازی ندارد و در یکتایی اش نیاز به پشتیبانی ندارد، زبانها از بیان نهایت وصفش درمانده و خردها از ژرفای شناختش وامانده و گردنکشان در برابر عظمتش فروتن و چهرهها از بیم او در تنگنا افتاده و هر بزرگی در برابر بزرگی اش تسلیم گشته است. ستایش پیایی و پیوسته و دنباله دار و پایدار فقط ویژه توست و رحمت همیشگی و درود جاودان و بی پایان او بر رسولش باد.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِي هَذَا صَلَاحًا، وَأَوْسَطَهُ فَلَاحًا، وَآخِرَهُ نَجَاحًا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوَّلُهُ فَرَعٌ، وَأَوْسَطُهُ جَزَعٌ، وَآخِرُهُ وَجَعٌ.

خداوندا ابتدای امروز را خیر و صلاح و میانه امروز را رستگاری و پایانش را کامیابی قرار ده؛ و به تو پناه می آورم از روزی که آغازش شیون و میانش بی تابی و پایانش دردمندی است.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتُهُ، وَلِكُلِّ وَعْدٍ وَعَدْتُهُ، وَلِكُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتُهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ لَكَ بِهِ، وَأَسْأَلُكَ فِي مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي، فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ، أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ كَانَتْ لَهُ قِبَلِي مَظْلَمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي عِرْضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ، أَوْ غِيْبَةً اغْتَبْتُهُ بِهَا، أَوْ تَحَامُلٌ عَلَيْهِ بِمَيْلٍ أَوْ هَوَى، أَوْ أَنْفَةً أَوْ حَمِيَّةً، أَوْ رِيَاءً أَوْ عَصِيَّةً، غَائِبًا كَانَ أَوْ شَاهِدًا، وَحَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا، فَفَقَصْرْتُ يَدِي، وَصَاقٌ وَوَسْعَى عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ، وَالتَّحَلُّلِ مِنْهُ.

خداوندا از تو آمرزش می خواهم برای هر نذری که کردم و هر وعده ای که دادم و هر پیمانی که بستم سپس به آن وفا نکردم و پرداخت حقوق بندگانت را که بر عهده دارم از تو درخواست می کنم، پس هر بنده ای از بندگانت

و هر کنیزی از کنیزانت که او را نزد من حقی پایمال شده باشد که در آن به جان یا آبرو یا مال یا خانواده‌اش یا فرزندش ستم روا داشته‌ام یا غیبتی از او کرده‌ام یا بر اثر میل خود یا خواهش دل یا تکبر یا خشم یا خودنمایی یا تعصب بر او باری نهاده‌ام، این بنده یا کنیزت غایب باشد یا حاضر، زنده باشد یا مرده و دستم کوتاه شده و توانائی‌ام محدود از پرداخت آن حق یا طلب حلالیت از اوست.

فَأَسْأَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَهِيَ مُسْتَجِيبَةٌ لِمَشِيَّتِهِ وَمُسْرِعَةٌ إِلَىٰ إِرَادَتِهِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّي بِمَا شِئْتَ، وَتَهَبَ لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً إِنَّهُ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ، وَلَا تَضُرُّكَ الْمَوْهَبَةُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

از تو می‌خواهم ای کسی که رفع نیازها در اختیار اوست و حاجات در برابر مشیت او اجابت‌پذیر و به سوی اراده‌اش شتابانند، که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و آن بنده را که بر او ستمی کردم هرگونه که خواهی از من راضی گردانی و از سوی خود مرا رحمت عطا کنی، چه آمرزیدن از تو نکاهد و بخشیدن به تو زیان نرساند، ای مهربان‌ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ أَوْلَانِي فِي كُلِّ يَوْمٍ اثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ ثِنْتَيْنِ: سَعَادَةٌ فِي أَوَّلِهِ بِطَاعَتِكَ، وَنِعْمَةٌ فِي آخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ، يَا مَنْ هُوَ الْإِلَهُ، وَلَا تَغْفِرُ الذُّنُوبَ سِوَاهُ.

خداوندا در هر دوشنبه از سوی خویش دو نعمت به من عطا کن، خوشبختی به بندگی‌ات را در آغازش و نعمت آمرزش را در پایانش، ای آن‌که تنها او شایسته پرستش است و جز او کسی گناهان را نیامرزد.